

Mit dem Stile der Statuen in der Pfarrkirche von Sternstein stimmen^t eine Statue der schmerzenhaften Mutter Gottes in St. Jodokus, ehemals in der Pfarrkirche von Prihova, überein.

Aug. Stegenšek: Kirchliche Einrichtungstücke aus der Kartause Seiz, Der Kirchenschmuck, 1905, 36. Jahrgang, Nr.1. S. 13, 14.

St. JUDOK (Sv. Jošt pri Prihovi)

Podružnica, posvečena sv. Joštu.

Pravilno orientirana cerkev stoji sredi vinogradov v n.v. 427 m.

Viri in literatura : A. Stegenšek: Konjiška dekanija, Maribor, 1909.

Karakteristika: Cerkev sestavljajo : prizmatičen zvonik, skoraj kvadratna ladja, nekoliko ožji in višji $\frac{3}{8}$ zaključeni prezbiterij ter na severu mu prizidana pritlična zakristija s kletjo. Gradnja je kamenita, ometana. Strehe slemenaste, škrljeve; zvonikova osemstrano piramidasta, škrljeva. Cerkev je tipičen primer skrajno manjše podružnice običajnega koncepta.

Zunanjščina: Vso cerkev, razen zakristije, opasuje preprost talni zidec, medtem ko fasiona cerkev nima. Zvonik ima v fasadi nerazčlenjen ppk portal, nad njim ppk line, katere ločujejo slopiči. Zvonikove stene se končujejo v trikotna čela, med katerimi so na vogalih kameniti bruhalci vode.

Severna ladjina skrajna podolžnica ima 1, južna 2 pp okni, od katerih ima zahodno poševno ostenje. Prezbiterij ima na severu pp okno, na jugu portal pp s profilirano preklado in nad njim pp okno, na vzhodu pa okroglo linč.

Zakristija ima v vzhodni steni pp okno, v severni ppk portal, ki vodi v klet in pp okno, v zahodni pa tik ob ladjini steni zelo ozka vrata.

Notranjščina: Zvonica je križno obokana. Glavni portal je ppk s profilom žleb-palica - žleb, ki sega levo skoraj do tal, desno pa se končuje na koncu loka.

Tlak je marmornat. Zidana pevska empora počiva na dveh toskanskih stebrih in treh križnih obokih, katerih levega zavzemajo stopnice, ki vodijo na emporo.

Ladjo členijo trije pari globokih slopov, katere vežejo široki loki, oblikujejo črtnike nekeke plitve stranske kapele. Počez pa oprege, ki nosijo banjo z vrezanim dvema paroma sosvodnic. Slavolok je ppk ter ima letnico 1749. Prezbitorij členijo v kotih štirje kombinirani polslopi, noseči kupolo z diagonalnima oprogama. 3/8 zaključek pa dva preprostejša polslopa, noseča tristrani zaključek. Preprost pp portal, ki vodi v zakristijo, je imel v časih letnice 1827. Zakristija ima lesen pod, pokriva pa jo banja s tremi pari sosvodnic.

Vso notranjščino so poslikali v tonski belo-rumeni rešitvi.

Oprava: Glavni oltar ima marmornat razgiban stipes, kamenito prizmatično menzo, prostrano razvit podstavek z obhodnim lokom, nastavek, katerega nosijo trije pari stebrov, od teh je prednji par ovit, razgibano golčasto ograjeno ter usločeno zaključena atika, katero členita dva stebra, frankirata po dvojni voluti. V atiki se nahaja deizisna skupina, v nastavku pa Jošt med obema Antonoma ter Gregorjem Velikim in Blažem, ki stojita v spodnjih lokih. Kanonske tablice krasi mreža, tabernakelj in sve čniki pa so iz 19. stoletja. Oltar na ušesa tvori prepleten trkasti akant. Oltar je nastal proti sredi 18. stoletja in je srednje kvalitete.

Stranska oltarja sta enako delo ter posvečena Marku in Luciji. Sta preproste ga koncepta ter kronana z Jezusovim in Marijinim monogramom v glorijski oblaki in žarkov. Oltarja sta izdelala v zadnji tretjini 18. stoletja, enako kipi, ki so povprečno delo iz tega časa.

Prižnica je 5/8 tlorisa. Ograjo krasi šest galdkih stebrov, stoječih na angelskih konsolah, v nišah med njimi so kipi Zveličarja in štirih evanĝelistov zgoraj golčasti, profilirani okrajek, okrašen z angelskimi glavicami. Vse vmesne prazne ploskve izpolnjuje akantova ornamentika. Baldahin enakega tlorisa zaključujejo volute, ki nosijo v sredini pinije. Na volutah stojijo plamenaste vaze, vmes pa sedi pet putov. Prižnica je le po delo iz druge polovice 17. stoletja.

Orgelska emara je zelo preprosta, okrašena z akantom, kar kaže na zač. 18. stol. V zakristiji je omeniti piscino,, zaključeno s školjko iz štuka ter obok

nastavke, katere krasi čopi, kar bi že na zadnjo tretjino 18. stol. ali že na začetek 19. stoletja.

Oprema: V prezbitერიju stoji gotski kip sv. Sebastijana iz začetka 16. stoletja. Je lesen, z ostanki stare polihromacije. Držan je v stilu paralelnih gub. Njegov gre med nogami nazaj, kjer se zavija v dekorativno gubo.

Velik kip ŽMB je dobro delo iz konca 17. stoletja.

Opomba: Slika, ki predstavlja Marijo Hodigitrijo z zvezdo na rami in križ na čelu, je kvalitetno delo iz 18. stoletja.

Procesijski križ s korpusem je iz baročne.

V zakristijski omarji je bronasti relief Križanega, ekspresivno predvojno delo neznanega avtorja.

Zvonik: Je enotne gradnje ter jasen prizidek k ladji. V njemu visi zvon, ki ima zgoraj napis: SANCTA MARIA ORA PRO NOBIS ANNO 1770, sledi ornamentalni pas, nato reliefni Golgota, Florijana, Marije z otrokom in ornamentalne kompozicije ter napis spodaj: CASPAR BALTHASAR SCHNEIDER CILLEAE ME FUDIT!.

Podstrešje: Ladja je imela prvotno raven lesen strp, kar se vidi po omet nad sedanjimi oboki, ki so iz 18. stoletja. Vsi oboki so kameniti.

Resumé: Najstarejši del sedanke stavbe je poznogotska ladja, ki je bila prvotno ravno stropana ter zaključena po slavaloku sodeč s precej ožjim prezbitერიjem. K tej ladji so morda že v 17. stoletju prizidali zvonik, leta 1749 pa so jo obokali s pomočjo notranjih slopov ter istočasno prizidali sedanji prezbitერიj (dokaz je letnica 1749 na vzhodni strani proti sedanjemu prezbitერიju za dometra višjega slavaloka) in vdebelili pevsko emporo. Najmlajši prizidek je zvonik, ki je po obočni dekoraciji sodeč, iz konca 18. ali začetka 19. stoletja.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Registrske opombe: Dosedanji stroški vzdrževanja so bili kriti iz imetnih virov sredstev.

J. Curk: Zapisniki iz mariborske topografije, 1959.